

RASÛLÜLLAH SALLALLÂHÜ ALEYHİ VE SELLEMİ, MÜSLÜMANLAR NİYE KISKANIYOR?

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellemi bir şekilde tenkit etmek, O'nu şirk babında Allah Teâlâ'ya rakip görmek günümüzde moda oldu.

O'nun yüce şahsiyetini görmemek.

Görmemek ne kelime, O'nu müsteşrik edasıyla dinden silip atmak bir vazife addediliyor?

Ne oldu bu Müslümanlara!

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve selleme karşı olmak yoksa dinden dönmenin başka bir şekli mi?

Gün geçtikçe adı Müslüman, kendi de Müslüman (!), fakat Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve selleme düşman kişiler artıyor ve eksilmiyor.

Neden?

Diyebilirsiniz, hayır öyle bir şey yoktur.

Var Efendim var!

Onların işine bak; kulluğuna bak; cemaatine bak, liderine bak; hocasına bak; şeyhine bak ; dergisine bak, ...

Baktıkça bakın ...hiçbirinde Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve selleme dair az da olsa “minnet babından” duyulan bir söz ve halleri var mı ?

Yoktur.

Bazılarında da, Kur'ân-ı Kerim dillerine dolanmış duruyor.

Ne oldu?

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem nerede?

Niçin peygambere karşı hased edici oldu bu Müslümanlar?

Tabi ki sebebi var.

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem, “kulluğun” simgesi.

Tanrı olmak varken kul olmak kimin neyine..

Uçmak varken, kaçmak varken, gökler varken, sefahat varken; yerlerde durup, kulluk etmek, malını mülkünü paylaşmak, namaz kılmak, insanların çilelerine talip olmak;

Kimin neyine.

Onlara ulaşmak için, Fenâ'ya çıkarsın, bekâya varırsın, o da yetmez, nasıl olsa peygamber gelmeyecek ya;

Yeri gelir Mehdi, yeri gelir İsa olduklarını kabul etmeye mecbur olursun.

İşin garibi günümüzde “şeytan tatile çıktı diyorlar”dı da inanmazdım. Meğer doğru imiş.

Şeytan bu günlerde istirahat ediyor.

İşin latifesi bir yana biz nerede hata yapıyoruz?

Cevabı yukarıda söylediğimiz gibi kimse “**KUL**” olmaya yanaşmıyor.

Kulluk zor iştir.

Melek olsan bile kulluk zor iştir.

Cebrail aleyhisselâm meleklerin peygamberi iken Azâzil'in düştüğü durumlardan her zaman rahatsız olmuş ve sıkıntısını içinde hissetmiştir. Öyleki Kur'ân-ı Kerim'i indirdiği güne kadar kendini emniyette hissetmeyip, âlemlere rahmet olan Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem ile ancak huzura kavuşabilmiştir.

Bir gün Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem Cebrail'e:

"Yüce Allah, 'seni âlemlere rahmet için gönderdim' (Enbiya 107) buyuruyor. Bu rahmetten sen de istifade ettin mi?" demiş. O da:

"Evet, akıbetimden korkuyordum. Allah, bana: 'O elçi güçlüdür, Arş'ın Sahibi katında yücedir. Orada (kendisine) itaat edilen ve güvenilirler' (Tekvîr 81/20-21) şeklinde övgüde bulunduğu için sana iman ettim, demiş."¹

İsmail Hakkı Bursevî kaddesellâhü sırrahu'l azîz bu konuyu izah ederken şu görüşlere yer vermiştir:

"Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem rahmet oluşu mutlak, tam, kâmil, her şeyi içine alan, camî, gaybî, ilmî, aynî, vücûdî, şuhûdî, geçmiş ve gelecekle ilgili tüm kayıtları kuşatan, ruhlar ve cesetler âlemi gibi diğer tüm akıllılarla ilgili âlemleri de içine alan bir rahmettir..."

Ey akıllı insan, iyi düşün ve anla ki Yüce Allah Teâlâ bize şunu haber vermektedir: Hz. Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemnin nuru, Allah'ın ilk önce yarattığı şeydir. Daha sonra tüm mahlûkatı nurunun bir bölümünden Arş'tan toprağa kadar yaratmıştır..."²

Yine tahrif edilen **Yuhanna İncil**'inde Hz. İsâ aleyhisselâm için söyleniyor denilse de **"Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım"** müjdesine kavuşmuş Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem hakkında da şu şekilde söylendiğini hatırlatmakta yarar görmekteyiz:

"...Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı..."³

"...O, hep dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu (gerçeğiyle) tanımadı..."⁴

Bu sözlerle maksadımız şudur ki kıskançlık ve hased duygusu insanın fitratından doğmaktadır. Bu duyguların imanî çerçevedeki durumu terbiye ile alakalıdır. Bu nedenle Müslüman olması kişiyi bu huylardan uzak tutmaz. Yine Allah Teâlâ buyurdu ki;

"Onlar mı Rabb'inin rahmetini taksim ediyorlar?"⁵

Ebu'l Leys Semerkandî, buradaki ifadeyi açıklarken **"risâlet ve nübüvvetin anahtarları onların ellerinde mi ki onları diledikleri yere koyuyorlar? Risâlete, kullarımızdan dilediğimizi ancak biz seçeriz"** demiştir.⁶

Fahreddin Râzî, buradaki *rahmet* kelimesini izah ederken bu âyetin, bir önceki âyette müşriklerin **"Kur'ân, iki şehirden birindeki büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"**⁷ şeklindeki ifadelerinin cevabı olarak indirildiğini, dolayısıyla onların peygamber olarak bekledikleri kişilerin de Mekke'den **Velîd b. Muğîre Tâif**'ten de **'Urve b. Mes'ûd es-Sakafî** olduğu ancak bu kişilerin Allah Teâlâ için bir

¹ İsmail Hakkı Bursevî, *Rûhu'l-Beyân*, Beyrut 1985, V, 527. Tabresî de benzer ifadeler kullanarak bu konuşmayı nakletmiş, sonunda Cebrail'in: "Allah, bana 'O elçi güçlüdür, Arş'ın Sahibi katında yücedir' kavliyle övgüde bulununca ben de sana iman ettim" dediğini belirtmiştir" (Ebû Ali el-Fadl b. el-Hasan et-Tabresî, *Mecme'u'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân*, Beyrut 1994, VII, 106).

² İsmail Hakkı Bursevî, *Rûhu'l-Beyân*, Beyrut 1985, V, 528

³ Yuhanna, Yeni Ahit, Yeni Yaşam Yayınları, İstanbul 2000, 1: 3.

⁴ Yuhanna 1:6-10.

⁵ Zuhuruf 43/32.

⁶ Semerkandî, *Bahr'ul Ulum*, III, 256.

⁷ Zuhuruf 43/31.

mana ifade etmediğidir..⁸

Allah Teâlâ Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellemi kendisine rasül ve kul seçmiştir. Bu seçimde hata arayanlar dikkat etmelidir. O'nun habibini incitenler bir gün Hallac-ı Mansur'un akıbetine uğrayacağını bilmelidirler. (Aman Ya Rabb!)

Aşağıdaki alıntılar ile Müslümanların Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem hakkında dikkatli olmaları edep ve tazimde durumlarının ne olması gerektiğini anlamalıdır.

Mevlana Cami kaddesellâhü sırrahu'l azîz Nefehat'ında " **Hallac ne için i'dam edilmişti?**" konusunda bir rivayeti şu şekilde aktarıyor.

'Bir gün Hallâc'ın kalbinden şöyle bir hâtıra geçti ki, Hazreti Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem, mi'râc esnasında **"niçin yalnız mü'minlerin affını diledi de bütün insanların affını dilemedi?"**

O anda rûh-ı Nebî mütecessid (zahiren bedene bürünmüş) olarak kapıdan içeri girdi ve

"Bizim kalplerimiz Allah Teâlâ'nın ilham mahallidir, oraya her ne ilham edilirse öyle hareket ederiz. Eğer bütün insânların afvını dilemem ilham edilmiş olsaydı öyle istirham ederdim" buyurdu. Bunun üzerine Hallaç, hata etmiş olduğunu anladı ve özür dilemek üzere başından sarığını çıkarıp tezellül (aşağılanma- özür) tavrı aldı.

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz;

"Sarığını çıkarmak kâfi değil, benim rızâmı kazanmak için başını da vermelisin" buyurdu. Hallâc da bu teklife rızâ gösterdi. Onun için dâr ağacı üzerinde bulunduğu sırada,

"bu işin sebebini ve kimin muradı olduğunu biliyorum, fakat itâ'at ediyorum" demişti.⁹

Durumun inceliğini fark etmek gerektiğini daha iyi anlamış bulunmaktayız.

Fatih'in Hocası Hz. Akşemseddin, evliyaullahdan bu duruma düşmüşler hakkında buyurdu ki:

Evliyadan bazıları zahir güzelliğe nazar etmezler, daima o mübarek ruha nazar ederler. Hayran olurlar. Çünkü Evliyaullahın, Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem mübarek ruhuna aşık olmaları gerekir ki Hakk'ın inayeti erişip **"cemâl"**e müşahit olanlar. Zira Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem mübarek ruhu **"Cemâlullah"** a âyine düşmüştür. Ondan başka bir şeyden müşahade edilmez.

Evliyanın bu makamda çok durmalarına sebep de budur. Baksana, dünya sevgililerinin aşkından âşık olanlar —Mecnun gibi Ferhat gibi— meşhurdurlar. Hâlbuki o (âşıkların) maşukları bütün sultanların sultanıdır.

Sevgililer sevgilisidir. Hepsi onun hüsnünün nurundan bir nurdur. İster Yusuf aleyhisselâmın güzelliği olsun ister başkasının güzelliği olsun, sadece aslî nur Ruh-ı Muhammedidir. (veya aslı Ruh-ı Muhammedinin nurudur). O, zattan feyizlenir.

Her ne kadar, bunun gibi güzelliğe karşı hayran olmak bed'i (beğenilen) değilse de Evliyaullah o makamda kalmışlardır. Onlardan her birine de **"Cemâl ehli"** derler. Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem hazretlerinin mübarek ruhuna nazar ettiklerinden dolayı o makamda zât'ı müşahade etmezler. Sadece Muhammed sallallâhü aleyhi ve sellem mübarek ruhuna nazar ederler. **Onun için buna aşk**

⁸ Râzî, *Mefatihul Gayb*, XXVII, 209.

⁹ Bkz:Tahirü'l-Mevlevî'nin"Hallac-ı Mansur'a Dair" Risalesi

makamı derler. Zira, Evliyaullah bu makamla aşkın galebesinden kendilerini helak ederler. Yahut parlak sözler söylerler. Hallac-ı Mansur'un hakkı olmayan ve Şeriat-ı Muhammediye'ye münasip bulunmayan sözleri gibi – Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem ruhundan edep etmezler.

(Böyle hallerde) **Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem ruhu bir defada hakikât kılıcı ile helak eder.** Şüheda mertebelerini bulurlar.¹⁰

Hulasa; Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellem hakkında ileri geri konuşanlar ve O'ndan başkasının peşine gidenlerin akibetlerinin perişan olma ihtimali içinde olabileceğini hatırlatmak gerekir.

Rasûlullah sallallâhü aleyhi ve sellemi incitmekten Allah Teâlâ'ya sığınırız.

İhramcızâde İsmail Hakkı

¹⁰ Akşemseddin Makâmât-ı Evliya, 12. Bab